

vist reserverer jeg da min fulde Frihed i aller-
videste Forstand. Det er paa ingen Maade
for at skyde mig fra Ansvar, der dog vil
komme til at paahvile Enhver, der vil tage
Deel i Beslutningen, at jeg fremhæver dette,
men da vil man have det for sig, der er Be-
tingelsen for, at Forandringerne kunne træde i
Værk, nemlig Kjendskab til den Fællesforfat-
ning, der vil komme til at afløse Grundloven.
Er det ikke en constitutionel Forfatning i Dr-
dets sande og ærlige Betydning, antager jeg
Rigsdagen ikke blot for berettiget, men for-
pligtet til, uden at komme i Inconsequens
ved sin tidligere Beslutning, at forkaste de Be-
tingelser, uden hvilke ingensomhelst Fællesfor-
fatning kan træde i Kraft. Nu derimod fore-
ligger den ikke, nu kan man desangaaende kun
have løse Formodninger, sangvinne Forhaab-
ninger eller overmaade nedslaaende Forventnin-
ger — og til dem, der have de sidste, hører
jeg, — men man kan ikke have nogensomhelst
Vished, og man mangler, efter min Overbe-
viisning, den fuldkomne nødvendige Foruds-
sætning, for derom at kunne tage en Beslut-
ning. Skulde jeg i sin Tid være med at tage
denne Beslutning, tager jeg ikke i Betænkning
nu at udtale, at er den da forelagte Fælles-
forfatning en Omfkrivning af den nærværende
Grundlov med de Afslag, som injuria temporum
maatte fordr, skal jeg med beraad Hu give mit
Samtykke til, at dette vigtige Værk — for
hvilket jeg nærer saa stor Kjærlighed som
Nogen af mine Landsmænd, og til hvilket jeg
har Ret at være ligesaa stor Kjærlighed som
Nogen, — skal blive indskrænket til en særlig
Lov for Danmark; er det derimod en meer
eller mindre heldig Omfkrivning af den saa-
kaldte Forordning af 26de Juli 1854, skal jeg
trostigt svare Ret og forkaste den, og derved
hævde, hvad der i hvert Tilfælde er vundet
ved Folkets og Kongens lykkelige Forening:
Grundloven for Danmarks færegne Anliggender.

Dreier: Jeg skal kun i Anledning af
hvad den sidste ærede Taler har yttret, bemærke,
at hvis det er ifølge et uheldigt Tryk, at Re-
præsentationen er kommet i en Stillings, der
lægger Hindringer i veien for nu at gjøre nogen
Indvending ved hvad der foreligger, da fore-

kommer det mig, at dette Tryk vil blive i en
saa betydelig Grad forøget for den kommende
Forsamling, at den, efterat være bleven be-
kjendt med den Forfatning, Hans Majestæt
Kongen vil lade udgaae for Heelstaten, i Vir-
keligheden ikke vil blive fri, men komme til
ifølge en forøget Nødvendighed at finde sig i
at sige det endelige: „Ja“, uagtet der kan være
væsentlige Indvendinger mod, hvad der da for-
religger. Forøvrigt maatte det være mig til-
ladt endnu at gjøre den personlige Bemærk-
ning med Hensyn til, at der i den sidste ærede
Talers Foredrag kunde synes at ligge en Be-
breidelse for Inconsequens ved nu at reise
Vanskeligheder, at jeg ikke har givet min
Stemme under de tidligere Behandlinger an-
derledes, end at jeg nu meget vel kan stemme
uden Hensyn til, hvad Fleertallet antager for
at være det Rigtige, uden i nogen Maade at
gjøre mig skyldig i Selvmodsigelse.

Blom: Skulde det da ikke være nødven-
digt, at Landstinget, forsaavidt Fleertallet
maatte være stemt for, hvad jeg nu vil hen-
stille, udtrykkelig forbeholder sig en Reserva-
tion ved 3die Behandling. Naar det kan være
underkastet saadan Tvivl endog blandt de ædre
Medlemmer af Landstinget og Rigsdagen
overhovedet, synes det mig at være et altfor
alvorligt Skridt til, at vi ikke høit og lydeligt
skulde forbeholde os den Ret, vi have efter
den engang givne Grundlov, indtil vi faae
at see, hvorledes den kommende Fællesforfat-
ning bliver.

Formanden: Maa ske den ærede Lands-
tingsmand nærmere vilde tilkjendegive, hvad
han sigter til ved Udtrykket en „3die Behand-
ling“: om han mener en Reservation ved den
nu foretaaende 3die Behandling af det hvil-
ende Grundlovsforslag, eller om han sigter til
den Behandling, der vil finde Sted, naar en
kommende Rigsdag forelægges, hvad nu af
tvende Rigsdage maatte være vedtaget.

Blom: Jeg onskede det opfattet paa den
Maade, at vi ikke skulde bestemme Noget eller
binde Hænderne for en følgende Rigsdag.
Dertil ere vi vist ikke bemyndigede, og derfor
bliver Sagen jo vel ogsaa underkastet en ny Rigs-
dagskjendelse. Men for at gjøre den det sure Ar-
bejde saa let som muligt, mener jeg, at det